

Výroční zpráva 2011

I. Úvodní slovo

Dovolte mi, abych se alespoň krátce vrátil na úplný počátek roku 2011. Nijak zvlášť jsme to nepřipomínali, ale první den roku 2011 byl dnem, kdy Správa uprchlických zařízení MV dosáhla, obrazně řečeno, své zletilosti. Ten den uplynulo 15 let od jejího vzniku.

Za jednoduchým konstatováním se však skrývá neuvěřitelné množství práce, osobního nasazení, obětavosti, elánu bývalých i současných zaměstnanců Správy uprchlických zařízení. Pomohli jsme desítkám tisíc našich klientů, setkali jsme se s desítkami tisíc lidských osudů. Současně však zaměstnanci i Správa uprchlických zařízení získávali neocenitelné zkušenosti, které zaměstnanci nyní každodenně využívají ve prospěch přicházejících klientů, ve prospěch Správy uprchlických zařízení.

Rok 2011 přinesl Správě uprchlických zařízení jednu zásadní změnu. Snižující se počet zajištěných cizinců umístěných v zařízení pro zajištění cizinců nás nezbytně dovedl k rozhodnutí, že další standardní provoz dvou zařízení pro zajištění cizinců je nadále neefektivní. Z tohoto důvodu jsme v závěru roku jedno z nich – v Poštorné – převedli do útlumového režimu, což znamenalo, že k umístování zajištěných cizinců by bylo využito jen v případě naplnění ubytovací kapacity v ZC Bělá pod Bezdězem.

Na závěr mi dovolte poděkovat všem, kteří pro Správu uprchlických zařízení v roce 2011 pracovali a všem, kteří nás podpořili.

Mgr. Miloslav Koudelný
ředitel
Správy uprchlických zařízení MV

II. Na začátek něco o nás

Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra (dále jen SUZ) je již mnohaletou stálicí v oblasti práce s cizinci na zemí České republiky. Od počátku roku 1996 se věnujeme žadatelům o udělení mezinárodní ochrany, krátce nato azylantům, od roku 2006 zajištěným cizincům a v posledních třech letech také cizincům z třetích zemí žijícím zde na základě různých typů povolení k pobytu. Z toho také vyplývá, že provozujeme několik zcela rozdílných zařízení.

Pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany (dále jen žadatel) jsou zřízena přijímací a pobytová střediska. Přijímací střediska, která máme v Zastávce a v prostoru mezinárodního letiště Praha – Ruzyně, slouží k prvotnímu pobytu cizince poté, co požádá o mezinárodní ochranu. Během tohoto pobytu, který trvá v průměru necelý měsíc, jsou s každým žadatelem vedeny úvodní rozhovory. Kromě naší instituce komunikují s žadatelem také další organizace v rámci Ministerstva vnitra (zejména odbor azylové a migrační politiky, Zdravotnické zařízení MV a cizinecká policie). Naše práce je po dobu pobytu žadatele v přijímacím zařízení zaměřena zejména na zjišťování sociální anamnézy a stanovení nezbytných potřeb. Pro dlouhodobý pobyt žadatele slouží druhý typ našich zařízení – pobytová střediska s volným pohybem. Zde mohou žadatelé žít po dobu azylového řízení, poskytujeme jim kontinuální sociální práci a poradenství dále nabízíme hygienický standard, vybavení a finanční prostředky potřebné pro zajištění stravy a v neposlední řadě nabídku volnočasových aktivit jak pro děti, tak dospělé. Žadatelům jsou k dispozici také psychologové. V roce 2011 jsme měli pobytová střediska v Kostelci nad Orlicí a v Havířově.

Třetí typ zařízení – integrační azylová střediska – jsou určena pro cizince, jímž byla v České republice udělena mezinárodní ochrana, ať již formou azylu či doplňkové ochrany. Zde jsou našimi zaměstnanci poskytovány asistenční služby, které usnadní počátky samostatného života ve společnosti. Integrační azylová střediska jsme v roce 2011 provozovali v Předlicích, České Lípě, Jaroměři a Brně.

Zařízení pro zajištění cizinců je určeno pro cizince, kteří byli zajištěni na základě zákonných důvodů cizineckou policií. Kromě ubytování a stravy poskytujeme zajištěným cizincům odborné sociální služby, psychologickou pomoc a pestrou nabídku volnočasových činností.

SUZ dále provozuje Centra na podporu integrace cizinců (dále jen Centra) v Moravskoslezském, Pardubickém, Plzeňském, Zlínském, Karlovarském, Libereckém, Jihočeském a Olomouckém kraji. V těchto Centrech poskytujeme našim klientům zejména kurzy českého jazyka, sociokulturní kurzy, právní a sociální poradenství a řadu dalších aktivit. Provoz Center na podporu integrace cizinců je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Z prostředků Evropského uprchlického fondu jsme se zaměřili na zkvalitnění ubytovacích služeb prostřednictvím psychosociální pomoci, na výuku českého jazyka pro azylanty v integračních azylových střediscích a již tradičně na volnočasové aktivity pro naše klienty v azylových zařízeních. Loni v jeho rámci proběhla fotografická soutěž *Já, člověk* a fotografie, které v rámci této soutěže vznikly a mimo jiné provázejí tuto výroční zprávu.

V textu Vám dále představíme chod integračních azylových středisek a již klasicky Vám přiblížíme pracovní náplň dalšího našeho zaměstnance, kterým tentokrát bude sociální pracovník integračního azylového střediska.

V závěru zprávy Vám představíme profesní strukturu našich zaměstnanců a systém vzdělávání. V neposlední řadě Vás seznámíme s výsledky našeho hospodaření s finančními prostředky.

III. A taky trochu čísel

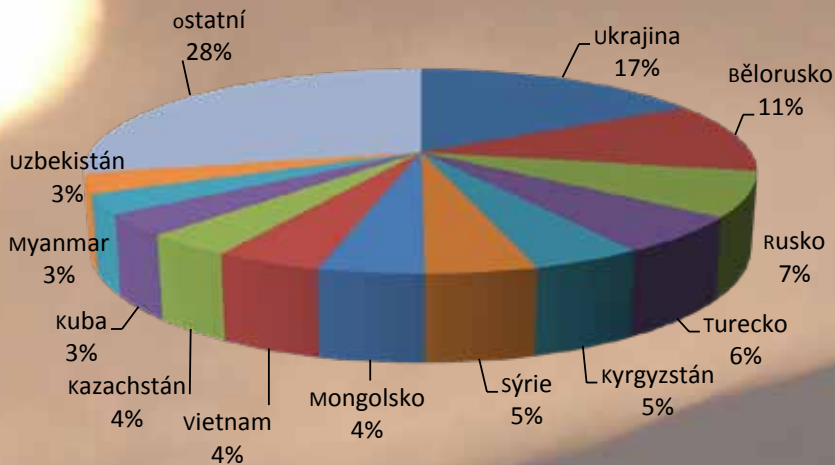
V roce 2011 SUZ disponovala v zařízeních ve své správě následujícími kapacitami:

Typ zařízení	Kapacita
<i>Přijímací střediska</i>	
Zastávka	202
Praha - Ruzyně	45
Celkem přijímací střediska	247 lůžek
<i>Pobytová střediska</i>	
Kostelec nad Orlicí	275
Havířov	151
Celkem pobytová střediska	426 lůžek
<i>Zařízení pro zajištění cizinců</i>	
Bělá - Jezová	270
Poštorná	164
Celkem zařízení pro zajištění cizinců	434 lůžek
<i>Integrační azylová střediska</i>	
Brno	4 bytovacích jednotky/ 20 lůžek
Česká Lípa	6 bytovacích jednotek/ 26 lůžek
Jaroměř	10 bytovacích jednotek/ 36 lůžek
Předlice	11 bytovacích jednotek/ 44 lůžek
Celkem integrační azylová střediska	31 bytovacích jednotek/ 126 lůžek

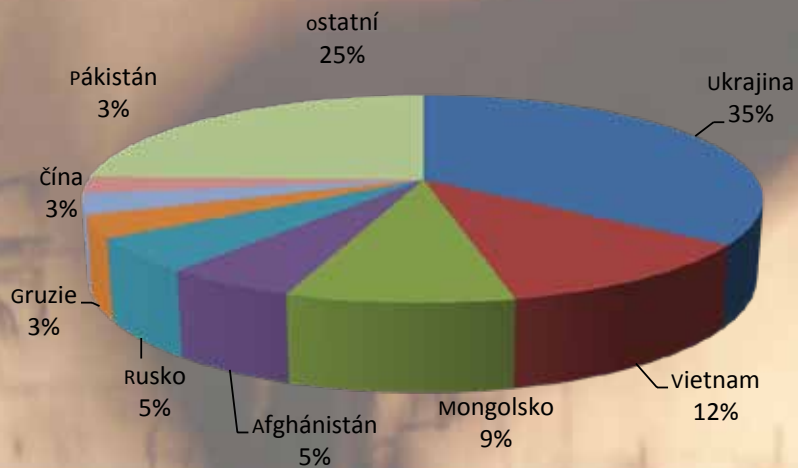
V roce 2011 přišlo do přijímacích a pobytových středisek nově 582 žadatelů, což představovalo v porovnání s rokem 2010 pokles o cca 15%. Žadatelé byli nejčastěji ukrajinské, běloruské, ruské a turecké státní příslušnosti.

Do zařízení pro zajištění cizinců (dále jen ZZC) bylo v minulém roce nově zajištěno 375 cizinců, nejčastěji ukrajinské, vietnamské, mongolské a ruské státní příslušnosti. ZZC opustilo celkem 436 cizinců. Pobyt v integračních azylových střediscích (dále jen IAS) zvolilo 106 azylantů nebo držitelů doplňkové ochrany.

Příchody do azylových zařízení 2011

Příchody cizinců do ZZC 2011

IV. Přesídlování

SUZ se do projektů přesídlování osob do České republiky zapojuje již od roku 2008. Samotný proces přesídlení spočívá v tom, že si země, která přesídluje – tedy Česká republika, „přiveze“ uprchlíky ze země, která není bezpečná (v našem případě to byly Malajsie a Thajsko – ani jedna z těchto zemí není signatářem Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951). V minulém roce neproběhl samotný převoz nových uprchlíků, nicméně měli jsme v naší péči – v IAS v Ústí nad Labem – uprchlíky, kteří byli přesídleni v roce 2010. Jednalo se o 8 barských rodin. Stejně jako v roce 2010 se o klienty ve středisku staraly dvě sociální pracovnice.

V lednu 2011 za sebou měli klienti již pětiměsíční pobyt v České republice, ovládali základy češtiny, absolvovali kurz českých reálií a základy práce na počítači. Ze střediska odcházeli v březnu a dubnu. Důležité v těchto měsících tedy bylo připravit klienty na odchod ze střediska, upozornit je na možné problémy, kterým budou muset čelit (samostatné návštěvy úřadů, život v úplně nové obci, pro děti nástup do nových škol, nástup do zaměstnání). SUZ rovněž zajišťovala samotné stěhování klientů a byla v kontaktu s přijímajícími obcemi.

V. Dobrovolné návraty

V minulém roce jsme také nabízeli neúspěšným žadatelům, nebo těm, kteří se rozhodli svou azylovou proceduru ukončit, hrazený a asistovaný návrat do země původu. Mottem našeho programu je dobrovolnost, důstojnost a informovanost.

Zajištění dobrovolného návratu klientům zahrnuje hlavně pořízení letenky či jízdenky, ale nejde jen o ně. Řada zájemců o návrat buďto nevlastní žádné cestovní doklady nebo jsou neaktuální, případně nemají v pase zapsaného svého potomka. Ve všech těchto situacích je nutné asistovat cizinci s pořizováním fotografií, překladem dokumentace a dojížděním na příslušné instituce.

Není-li možné dopravit navrátilce až do cíle, je-li jeho bydliště třeba ještě stovky kilometrů od nejbližšího mezinárodního letiště, obdrží příspěvek na dopravu v zemi návratu.

V roce 2011 podalo žádost o dobrovolnou repatriaci celkem 79 osob, z nichž jich vycestovalo 60. Nejčastější cílovou zemí návratu bylo Rusko, dále Ukrajina a Vietnam.

S některými úkony pomáhaly další organizace, vedle Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) to byl Český červený kříž (ČČK).

Pojetí programu se odráží v následující skladbě nákladů. Celkově návratový program přišel na 715 137,- Kč.

V devatenácti případech došlo k situaci, kdy po zařazení do návratového programu cizinec v průběhu příprav svého návratu původní záměr přehodnotil, a buďto vzal žádost o repatriaci zpět nebo rovnou přípravu návratu zmařil. Nerealizované dobrovolné návraty stály SUZ 12 597,- Kč, jež se na celkových návratových výdajích podílí 1,7 procenty.

Na jednoho úspěšně se navrátilšího repatrianta bylo vynaloženo 11 919,- Kč.

VI. Projekty financované z prostředků Evropské unie

V roce 2011 jsme realizovali čtyři projekty podpořené z prostředků Evropské unie. V rámci Evropského uprchlického fondu jsme realizovali tři projekty, přičemž dva z nich byly vázány na žadatele v azylových zařízeních a jeden byl zaměřen na azylanty v IAS. Další projekt pocházel z Evropského integračního fondu. Tento projekt, jak již poslední tři roky, umožňuje provozování Center na podporu integrace cizinců a zejména hradí služby poskytované zde cizincům.

a) Zkvalitnění ubytovacích služeb pro žadatele o mezinárodní ochranu prostřednictvím poskytované psychosociální pomoci (EUF 2010-26)

Cílem projektu bylo zkvalitnění ubytovacích služeb v přijímacích a pobytových střediscích prostřednictvím psychosociálních a dalších návazných služeb. Projektové činnosti byly zaměřené na služby, které považujeme při pobytu klientů v azylových zařízeních za důležité a které zlepšují kvalitu jejich života v našich zařízeních po duchovní i materiální stránce.

- Poskytování souvislé a komplexní psychologické péče žadatelům, zejména zranitelným skupinám klientů, která podpořila jejich adaptaci v novém prostředí a usnadnila zvládání obtížných a krizových situací a napomáhala předcházet výskytu těžkých psychických onemocnění a konfliktních situací mezi jednotlivými žadateli.
- Poskytování tlumočnických služeb pro žadatele, a to individuálně i skupinově, formou přímého kontaktu nebo prostřednictvím telefonního spojení. Tlumočnické služby měly nezastupitelnou úlohu v procesu komunikace klientů se sociálními pracovníky a psychology, kteří se jim snažili pomoci v obtížných životních situacích.
- Poskytování překladatelských služeb překladateli, kteří zajistili jazykové verze informačních materiálů, ubytovacích řádů a důležitých oznámení, které sloužily k lepší orientaci žadatelů v jejich právech a povinnostech.
- Provoz sociálních šatníků, osvědčená doplňková služba, která napomáhá saturaci materiálních potřeb klientů nabídkou základního ošacení. Žadatelé si velice často během pravidelných otvíracích hodin přicházeli vyzkoušet a vybrat obnošené oděvy a doplňky. Pro sociálně slabé žadatele by bylo jinak pořízení vyhovujícího oděvu špatně dostupné. Skladba šatníků se přizpůsobovala změnám ročních období.
- Poskytování skupinové supervize zaměstnancům v přímém kontaktu se žadateli, zejména sociálním pracovníkům a organizačním pracovníkům na příjmu. Supervize byla důležitou činností jako prevence syndromu vyhoření, v podpoře profesionální týmové práce s klienty a nástroj sebekontroly a sebereflexe poskytovatelů poradenských a dalších služeb žadatelům.

b) Aktivní volný čas (EUF 2010-28)

Tento projekt měl za úkol především aktivizaci klientů azylových zařízení. Pomoci měla rozšířená nabídka volnočasových aktivit.

K nevyraznějším akcím patřila fotografická soutěž „Já, člověk“. Cílem fotografické soutěže bylo nabídnout prostřednictvím fotoaparátů možnost sebevyjádření, prezentovat uměleckou formou své pocity. Soutěžící měli více než půlrok na to, aby vyráběli a fotografovali různé figurky např. z chleba, keramiky či papíru. Pořízeny byly stovky fotografií. Do soutěže bylo nakonec přihlášeno přes dvě stě snímků, z nichž odborná porota složená z profesionálních fotografů zvolila tři nejlepší snímky, nejlepší sérii a sestavila kalendář na rok 2012. Rozhodování nebylo jisté jednoduché. Nejmladšímu účastníkovi bylo necelých sedm let a nejstarší dvojici přes sedmdesát. Fotografovali muži, ženy, rodiny, manželé i skupiny přátel z nejrůznějších zemí tří kontinentů. Výstava se konala v prostorách bývalé jídelny pobytového střediska Kostelec n. Orlicí a vernisáž se podařilo realizovat i díky firmám Avalon, Sonny Ericsson a Europapier, které výhercům darovaly řadu cen.

Mwanga! alias po svahilsku „Světlo“ nesla název instalace v kasematech brněnského hradu Špilberk, kde našly dočasný domov světelné obrazy stvořené rukama klientů Příjímacího střediska Zastávka pod vedením tamějších výtvarníků. Pestré vitrážové malby na sklech, podsvícené LED zářivkami, působily v temných chodbách bývalého žaláře vskutku magicky. Citujeme-li z reportáže kurátorů výstavy, „malby našich klientů se tak mají tendenci stát okny do barevných světů z těsného sevření chladných, těžkopádných komor předsudků“.

Klienti se také účastnili rozličných akcí mimo areály středisek organizovaných kolegy z výtvarných dílen a dětských center. Typicky se jednalo o návštěvy divadelních představení i multikulturních festivalů, jízdy na koních, kratší cyklovýlety, návštěvy ZOO a hradů. Aktivní formou si také mohli rozšířit své představy o kulturním a sociálním životě v zemi, například na Multikulturním týdnu v Pardubicích a na Refufestu.

Jednorázové workshopy otevřely prostor pro interakci divadla a dočasného domova žadatelů v azylových zařízeních. Divadlo Líšeň zavítalo do tří zařízení, kde představilo svou loutkovou hru Sávitří využívající prvky asijské stínohry. Po představení využila řada diváků možnost vyzkoušet si vodění loutek a práci s kulisami i se světlem a stínem. Jinde zase rozehrál svou multimediální show Divadla Archa, kdy se pomocí interaktivní tvorby video-koláží a komiksů klienti na čas stali přímými tvůrci samotného vystoupení. Po celý rok byl do všech zařízení pořizován periodický tisk, celkem v sedmi jazycích, od life-stylových časopisů po seriózní zpravodajská periodika. Pravidelně byly v nabídce rozličné aktivity ve volnočasových dílnách.

V pobytových střediscích probíhala nadále výuka češtiny, tentokrát posílena o nové lektory, frekventantům se tak dostalo diferencovanějšího přístupu.

Mladí judisté trénovali v pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí a dvěma z nich se pak skutečně podařilo vybojovat medailové umístění v krajském turnaji.

Došlo k celé řadě nákupů evidenčního materiálu, pro ilustraci například stolního fotbalu, sestavy na vrtání skla či tanečních podložek. Doplnován byl i spotřební materiál: ping-pongové míčky, štětce, knihy, hračky, CD a jiné. Za pomoci finančních prostředků z Evropské unie jsme zpestřili materiální vybavení volnočasových prostor.

c) Výuka českého jazyka pro osoby, kterým byla udělena mezinárodní ochrana, ubytované v IAS SUZ (EUF 2010-27)

Projekt, jak už jeho název napovídá, měl za cíl výuku češtiny pro klienty integračních azylových středisek. Znalost češtiny je jedna z nejdůležitějších komponent integračního procesu. Bez ní si držitelé mezinárodní ochrany obvykle nejsou schopni nalézt zaměstnání, bydlení, přátele z majoritní části společnosti, nedokáží se osamostatnit, děti se špatně zařazují ve škole. Dokáže-li se držitel mezinárodní ochrany úspěšně integrovat, znamená to přínos pro celou společnost.

V rámci tohoto projektu probíhala výuka v integračních azylových střediscích pro osoby přesídlené do České republiky a pro azylanty, z jeho prostředků byly nakupovány pomůcky na výuku, byl z nich hrazen pronájem učebny. Výuka byla určena i dětem, snahou bylo ji přizpůsobit konkrétnímu klientovi (klienti jsou z různých jazykových oblastí, mají odlišné vzdělání, někteří mají zdravotní hendikepy).

Výuka českého jazyka přesídlených osob prokázala schopnosti lektorů zvládnout nejen skupinu s jazykově rozdílnými schopnostmi (negramotnost, neznalost latinky, neexistence společného komunikačního jazyka), ale i překonání sociokulturních bariér a nedorozumění. Většina klientů v průběhu pobytu v integračním azylovém středisku zvládla latinku, byli schopni se dorozumět v běžných situacích, někteří uměli v češtině formulovat svůj názor, hovořit o svých zkušenostech.

I u ostatních azylantů zaznamenávali v průběhu roku lektori pokroky, které bylo možné sledovat i při každodenní komunikaci sociálních pracovníků integračních azylových středisek s klienty. Celkově bylo na výuku a ostatní služby s ní spojené v rámci projektu vyčerpáno 800 tis. Kč (celý rozpočet projektu). Z toho bylo 272 864 Kč čerpáno na výuku přesídlených osob, 473 333 Kč na výuku ostatních azylantů, 6 203 Kč na učebnice, 15 600 Kč na pronájem učebny a 32 000 Kč na hospitace. V rámci projektu byla poskytnuta výuka 31 přesídleným osobám (odůčeno 606 vyučovacích hodin) a 30 azylantům (odůčeno 1 917,5 vyučovacích hodin).

Zcela mimo projekt probíhala výuka češtiny osob požívajících doplňkové ochrany. Pro ty byly ve střediscích od července 2011 otevřeny nízkoprahové kurzy.

d) Provoz Center na podporu integrace cizinců V. (EIF 2010-17)

Tento projekt navazoval na své předchůdce a jeho cílem bylo provozovat Centra v Moravskoslezském, Pardubickém, Plzeňském, Zlínském, Karlovarském, Libereckém, Jihočeském a Olomouckém kraji. Cílovou skupinou Center jsou cizinci z tzv. třetích zemí (mimo EU), kteří na území ČR pobývají v rámci dlouhodobého nebo trvalého pobytu. Hlavním cílem Center je pomáhat s odstraňováním překážek integrace, reagovat na okamžité potřeby a získávat aktuální informace o problémech a potřebách cílové skupiny. Současně Centra věnují pozornost aktivitám zaměřeným na lepší vzájemné poznání majoritní společnosti a cizinců. Působnost každého Centra se neomezuje jen na krajské město, ale pokrývá svými aktivitami území celého kraje. Služby jsou poskytovány zdarma ambulantní i terénní formou a zahrnují zejména:

Kurzy českého jazyka: výuka českého jazyka je nejžádanější a nejvyužívanější službou Center. Rozsah obtížnosti kurzů začíná u úplných začátečnicků a končí úrovní, přibližně odpovídající zkoušce A1 Evropského referenčního rámce jazyků. Realizovány jsou 2 formáty standardních kurzů – základní nízkoprahový kurz, který je otevřený pro všechny klienty Center i bez předchozího přihlášení a kde na sebe jednotlivé lekce nenavazují, a intenzivní kurz, do kterého jsou klienti zařazeni na základě předchozího přihlášení a lekce na sebe navazují. Mimo to jsou organizovány specializované kurzy, určené zejména dětem nebo matkám s dětmi.

Sociokulturní kurzy: jedná se o tematické kurzy (semináře), kam jsou jako přednášející zváni odborníci na danou problematiku. Poskytují cizincům znalosti a dovednosti nutné pro seznámení s podmínkami života v České republice. Kurzy mohou být také vkládány do intenzivních jazykových kurzů, aby tak byly zprostředkovány většímu množství klientů.

Poradenská a informační činnost: jedná se o poskytování základních informací pracovníky Center v krajském sídle, v kontaktních místech a dále během terénní práce v rámci jednotlivých krajů. Pracovníci informují zejména o službách poskytovaných jednotlivými Centry i dalšími subjekty, zodpovídají dotazy nebo zprostředkovávají klientům potřebné kontakty.

Právní a sociální poradenství: navazuje na poradenskou a informační činnost; spočívá zejména v řešení aktuálně vzniklých situací jednotlivých cizinců, které si vyžádají odbornou intervenci. Je realizováno zejména prostřednictvím smluvně zajištěných partnerů s potřebnou kvalifikací, a to v sídle Centra, v kontaktních místech, nebo terénně. Sociální poradenství je nově ve dvou Centrech poskytováno také pracovníky Center poté, co zde byly registrovány sociální služby Odborné sociální poradenství a Terénní programy.

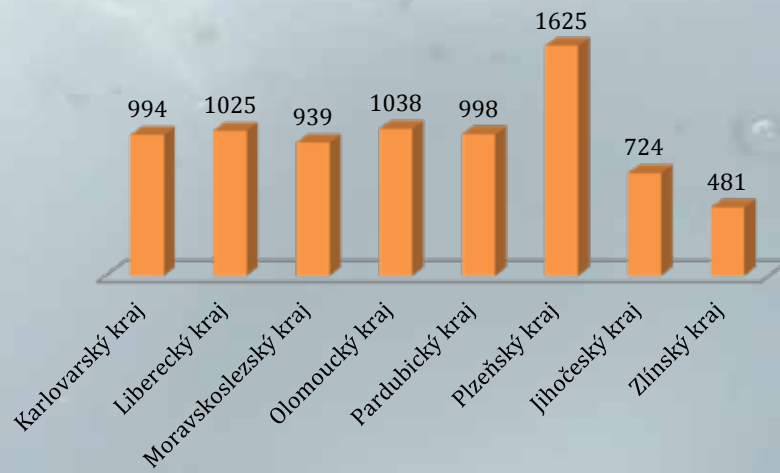
Tlumočnické služby: tlumočení a překlady jsou zajišťovány průběžně podle potřeb klientů a zaměstnanců Center. Současně jsou zajištěny i překlady materiálů, sloužících k zajištění základních informací o činnostech Center, organizovaných akcí atd.

Kurzy základní počítačové gramotnosti: na těchto kurzech jsou klienti seznámeni se základy ovládání počítače a používání internetu, což zlepšuje jejich uplatnění na trhu práce.

Provoz internetového pracoviště a knihovny: v Centrech je v otevíracích hodinách cizincům k dispozici internetové pracoviště, jehož součástí jsou tři počítače volně přístupné klientům, kteří je využívají jako jeden ze zdrojů informací. Součástí pracoviště je i knihovna s českým a cizojazyčným tiskem.

V roce 2011 využilo služeb Center celkem 7 824 klientů z více než 40 zemí mimo EU, převážně z Ukrajiny, Vietnamu a Mongolska. Celkem 2 228 osob využilo nabídky některého z typů poradenských služeb (sociální, právní), přičemž bylo poskytnuto celkem 6 804 hodin poradenství. Nejvíce poptávanou službou byla účast při kurzech českého jazyka, které navštívilo 3 494 osob, kurzy sociokulturního minima navštívilo 1 226 osob.

Počty unikátních klientů CPIC 2011

Aktivity Center zaměřené na majoritní společnost a její instituce

Platformy: Centra organizují pravidelné regionální platformy odborníků za účasti zástupců úřadů a institucí přicházejících do styku s cizinci (odbor azylové a migrační politiky, Úřad práce, Živnostenský úřad, Služba cizinecké policie, krajský úřad, magistrát, neziskové organizace aj.). Smyslem setkávání je propojit regionální aktéry integrace, definovat bariéry procesu integrace, stanovovat krátkodobá či dlouhodobá doporučení a vymezit role jednotlivých aktérů při jejich praktické realizaci. Dlouhodobým cílem je pokračovat ve spolupráci s místními partnery při realizaci některých našich aktivit a rovněž tyto partnery motivovat k vlastním návrhům a aktivitám, které mohou přispět k rozvoji platformem.

Konference: naši pracovníci v roce 2011 zorganizovali dvě celostátní konference zaměřené na problematiku integrace a migrace.

V Plzni se konala konference s názvem „Migranti na cestě k integraci - kurzy sociokulturní orientace pro cizince“. Konference byla zaměřená na vzdělávání cizinců formou sociokulturních kurzů a měla formu úvodní panelové diskuse a navazujících pracovních skupin. Účastnili se jí zástupci odborné veřejnosti z řad neziskových organizací, vzdělávacích organizací a veřejné správy (odhadem cca 80 osob).

V Ostravě byla uspořádána konference na téma „Význam sociální práce a vzdělávání na integraci cizinců“. Konference proběhla ve spolupráci s Vyšší odbornou školou sociální v Ostravě a zúčastnilo se jí cca 100 osob. Po dopoledním programu, který byl zaměřen na teoretická východiska sociální práce a vzdělávání, byli účastníci rozděleni do dvou workshopů (jeden zaměřený na sociální práci a druhý na vzdělávání).

Realizace osvětových, kulturních a společenských akcí: v jednotlivých Centrech se realizují setkání, která tvoří prostor pro vzájemný kontakt majoritní společnosti a cizinců. Jedná se jak o akce kulturně společenského nebo sportovního charakteru, tak o zajištění přednáškové a vzdělávací činnosti, určené zejména pro dospívající mládež, ale také pro širokou nebo odbornou veřejnost.

Výzkum

V roce 2011 proběhlo ve spolupráci se společností Sociofaktor výzkumné šetření s cílem zjistit, jaká jsou očekávání a motivace cizinců přihlašujících se do kurzů českého jazyka organizovaných Centry a jak jsou tato očekávání naplňována – tedy jak přínos kurzů hodnotí sami cizinci.

Výzkum byl rozdělen do dvou částí – kvantitativní a kvalitativní. Ve spolupráci s pracovníky Center byly cizincům, kteří navštěvují jazykové kurzy v jednotlivých Centrech, rozdány dotazníky; ty pak byly vyhodnoceny v rámci kvantitativní části výzkumu. Dále byly v jednotlivých Centrech sestaveny tzv. ohniskové skupiny, ve kterých pracovníci dodavatele formou řízených rozhovorů získávali podklady pro kvalitativní část výzkumu. Obě části výzkumu se přitom protínaly, jedním z podkladů práce s ohniskovými skupinami tak byly také výsledky kvantitativní části výzkumu. Výstupem z tohoto šetření je závěrečná zpráva s názvem „Kurzy českého jazyka v Centrech na podporu integrace cizinců: Analýza motivací a vyhodnocení spokojenosti účastníků s kurzy“.

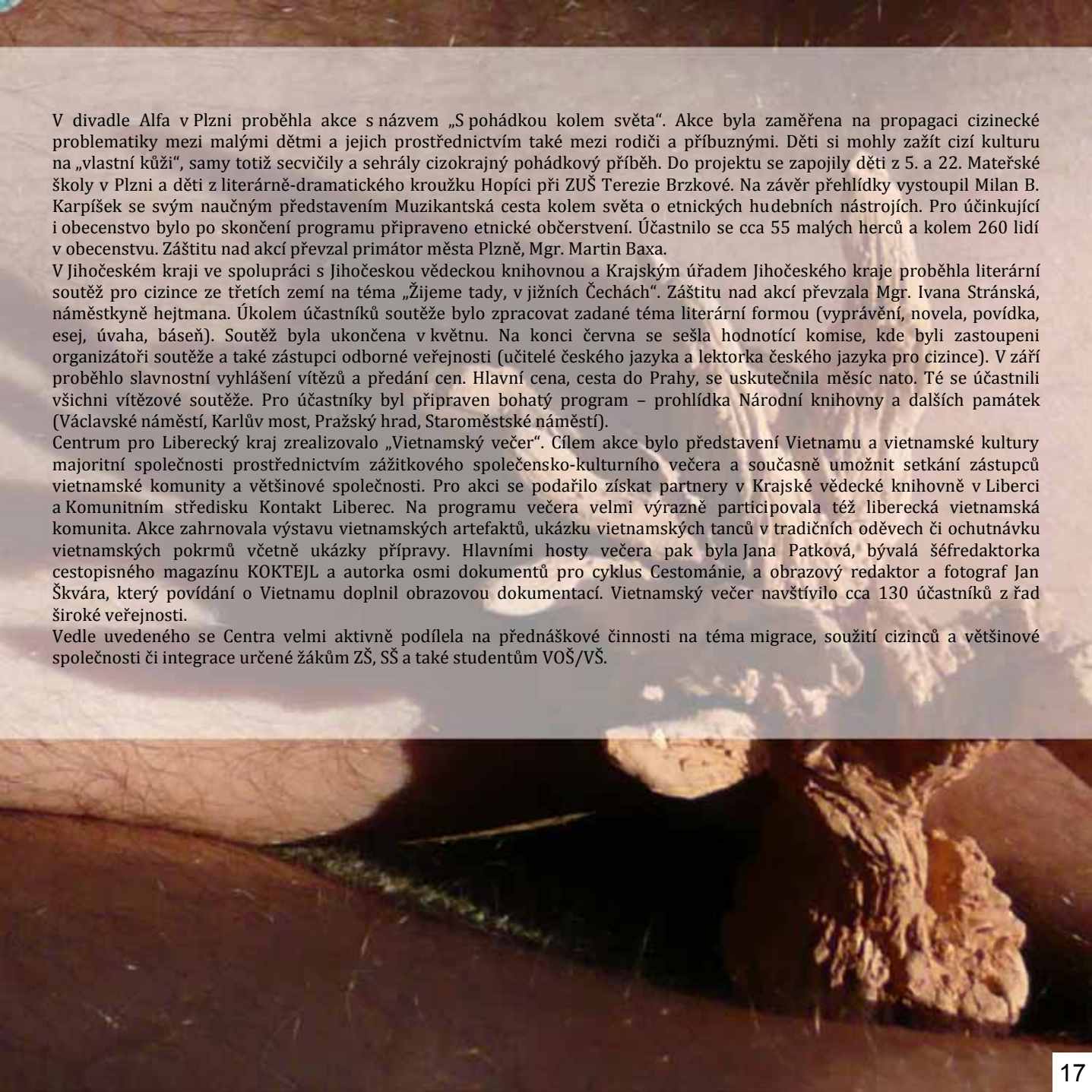
Příklady aktivit Center směřující k majoritní společnosti realizované v roce 2011:

Z velkého množství akcí uskutečněných v roce 2011 můžeme vybrat například akci nazvanou „Babylón“, která byla zaměřena na uměleckou prezentaci jednotlivých národností cizinců žijících v Ostravě a blízkém okolí: tanec – Indonésie, africké tance, zpěv - Rusko, Ukrajina, Vietnam, hudba – africké rytmy. Tato akce probíhala ve společenském sále knihovny, v pasáži knihovny pak probíhala akce „Žijeme v Ostravě“, kdy byly nachystány prezentační billboardy s fotografiemi doprovázené ochutnávkami tradičních pokrmů, stánky se suvenýry a cizinci samotnými. Doprovodných akcí probíhajících v ústředí Knihovny města Ostravy se zúčastnilo cca 1200 osob, přičemž akcí organizovaných pracovníky Centra na podporu integrace cizinců se zúčastnilo cca 600 osob jak z řad majority, tak z řad cizinců.

V Pardubickém kraji ve spolupráci s Magistrátem města Pardubice a TK Xanada, o.s. se uskutečnila akce s názvem „Tango Argentina“. Program byl složen z odpoledního workshopu pro širokou veřejnost pod vedením argentinského lektora a jeho ukrajinské taneční partnerky (cca 40 účastníků různorodého věku z ČR, Ruska, Kolumbie, Ukrajiny, USA a Argentiny). Večerní komponovaný program se skládal z prezentací různých stylů tanga 4 profesionálních tanečnic za hudebního doprovodu kvintetu Bona Fide. Večerní akce se zúčastnilo cca 70 návštěvníků.

Dále se v Pardubickém kraji uskutečnil již druhý ročník akce Multikulturní týden 2011, který nabídl na mnoha místech ve městě Pardubice bohatý kulturní, společenský a sportovní program. Hlavními organizátory bylo Centrum pro Pardubický kraj a Europe Direct Pardubice. Do akce se zapojila dvacítko dalších organizací (NNO, základní umělecké školy, divadla, individuální interpreti, školy aj.). Akce se konala pod záštitou primátorky města Pardubice a Rady Pardubického kraje. Cílem Multikulturního týdne bylo zprostředkovat různými formami setkávání cizinců s majoritní společností a podpořit je ve společném soužití. Součástí projektu byl například taneční večer, Mezinárodní turnaj ve fotbale, basketbale a stolním tenisu, projekce filmů, prezentace projektu Adopce na dálku, workshop na téma klasický tanec a mongolská výtvarná dílna nebo Multikulturní jarmark na Pernštýnském náměstí, kde byly nabízeny ochutnávky tradičních cizokrajných kuchyní a rukodělné výrobky.

V Plzeňském kraji se konal kulturní cyklus „Na východ od Karpat“ v M - Klubu knihovny na Skvrňanech v Plzni. Šlo o tři podobně koncipované večery s cílem seznámit majoritu s kulturou jednotlivých východoslovanských zemí – Ruska, Běloruska a Ukrajiny. Každý večer obsahoval přednášku, taneční/hudební vystoupení, výstavu fotografií, workshop a ochutnávku tradičních pokrmů. Na všechny tři večery byla v Českém rozhlasu Plzeň odvysílána upoutávka. Z účinkujících jednotlivých večerů je nutné zmínit českou skupinu zaměřenou na tzv. oděský šanson „Děsy z Oděsy“, běloruského zpěváka Avilina Činocha nebo ukrajinskou kapelu „Ignis“. Všechny večery byly navštíveny jak cizinci, tak Čechy v ideálním poměru 1:1. Ruský večer navštívilo 120 diváků, běloruský večer 60 diváků a ukrajinský 100 diváků.

V divadle Alfa v Plzni proběhla akce s názvem „S pohádkou kolem světa“. Akce byla zaměřena na propagaci cizinecké problematiky mezi malými dětmi a jejich prostřednictvím také mezi rodiči a příbuznými. Děti si mohly zažít cizí kulturu na „vlastní kůži“, samy totiž secvícily a sehrály cizokrajný pohádkový příběh. Do projektu se zapojily děti z 5. a 22. Mateřské školy v Plzni a děti z literárně-dramatického kroužku Hopíci při ZUŠ Terezie Brzkové. Na závěr přehlídky vystoupil Milan B. Karpíšek se svým naučným představením Muzikantská cesta kolem světa o etnických hudebních nástrojích. Pro účinkující i obecnost bylo po skončení programu připraveno etnické občerstvení. Účastnilo se cca 55 malých herců a kolem 260 lidí v obecnstvu. Záštitu nad akcí převzal primátor města Plzně, Mgr. Martin Baxa.

V Jihočeském kraji ve spolupráci s Jihočeskou vědeckou knihovnou a Krajským úřadem Jihočeského kraje proběhla literární soutěž pro cizince ze třetích zemí na téma „Žijeme tady, v jižních Čechách“. Záštitu nad akcí převzala Mgr. Ivana Stránská, náměstkyně hejtmána. Úkolem účastníků soutěže bylo zpracovat zadané téma literární formou (vyprávění, novela, povídka, esej, úvaha, báseň). Soutěž byla ukončena v květnu. Na konci června se sešla hodnotící komise, kde byli zastoupeni organizátoři soutěže a také zástupci odborné veřejnosti (učitelé českého jazyka a lektorka českého jazyka pro cizince). V září proběhlo slavnostní vyhlášení vítězů a předání cen. Hlavní cena, cesta do Prahy, se uskutečnila měsíc nato. Té se účastnili všichni vítězové soutěže. Pro účastníky byl připraven bohatý program – prohlídka Národní knihovny a dalších památek (Václavské náměstí, Karlův most, Pražský hrad, Staroměstské náměstí).

Centrum pro Liberecký kraj zrealizovalo „Vietnamský večer“. Cílem akce bylo představení Vietnamu a vietnamské kultury majoritní společnosti prostřednictvím zážitkového společensko-kulturního večera a současně umožnit setkání zástupců vietnamské komunity a většinové společnosti. Pro akci se podařilo získat partnery v Krajské vědecké knihovně v Liberci a Komunitním středisku Kontakt Liberec. Na programu večera velmi výrazně participovala též liberecká vietnamská komunita. Akce zahrnovala výstavu vietnamských artefaktů, ukázkou vietnamských tanců v tradičních oděvech či ochutnávku vietnamských pokrmů včetně ukázky přípravy. Hlavními hosty večera pak byla Jana Patková, bývalá šéfredaktorka cestopisného magazínu KOKTEJL a autorka osmi dokumentů pro cyklus Cestománie, a obrazový redaktor a fotograf Jan Škvára, který povídání o Vietnamu doplnil obrazovou dokumentací. Vietnamský večer navštívilo cca 130 účastníků z řad široké veřejnosti.

Vedle uvedeného se Centra velmi aktivně podílela na přednáškové činnosti na téma migrace, soužití cizinců a většinové společnosti či integrace určené žákům ZŠ, SŠ a také studentům VOŠ/VŠ.

VII. Naše publicita a práce s veřejností

Komunikace s veřejností byla zajištěna především prostřednictvím internetových stránek www.suz.cz, kde byly uveřejňovány pozvánky a informace o plánovaných akcích, články popisující projekty financované z Evropské unie, výstupy z konferencí, novoročenka, k dispozici je ke stažení kalendář a další podstatné aktuality informující o naší činnosti. Příspěvky byly k nalezení na hlavní stránce v aktualitách, ve zvláštní sekci věnované projektům a na stránkách jednotlivých středisek. O nejvýraznějších aktivitách informoval regionální tisk - za všechny zmiňme Český rozhlas Hradec Králové.

Poměrně živé byly i portály www.dobrovolnynavrat.cz nabízející informace zejména pro cizince, kteří přemýšlejí o dobrovolném návratu do země původu a zejména www.integracnicentra.cz, informující o činnosti Center.

Dny otevřených dveří rozhýbaly v červnu penty vstupních bran azylových zařízení „otevřeného“ typu. Desítky místních občanů vedla v obou zařízeních prohlídková trasa přes různé typy společných prostor až k ukázce místností pro ubytování, aby byla příhodně zakončena ochutnávkami etnických jídel připravovanými samotnými klienty.

V průběhu roku jsme se podíleli na organizaci návštěv kolegů ze zahraničí. Zahraniční návštěvy zajímal především provoz zařízení pro zajištění cizinců a sociální práce v azylových střediscích, ať již to byli hosté z Moldávie či Keni.

Rovněž pokračovalo zapojení SUZ do mezinárodní sítě přijímacích organizací ENARO (European Network of Asylum Reception Organisations), v jehož rámci se u nás uskutečnily 2 pracovní stáže kolegů ze čtyř zemí EU a stejný byl i počet vyslaných zaměstnanců SUZ opačným směrem, „na zkušenou“. Již tradiční bylo konání závěrečné listopadové konference ENARO v Solenicích, na němž participovalo bezmála 50 kolegů z 12 partnerských organizací. V rámci jiného projektu, RET (Reception Expert Teams), bylo cílem nejen našeho účastníka projednat a zpracovat jednotící metodické standardy k pěti tematickým okruhům, využitelných v praxi uprchlíky přijímacích organizací.

Dále probíhala i spolupráce s místní samosprávou, zejména v místech lokace Center a dalších zařízení, a vzdělávacími institucemi, jejichž studenti zpracovávali o naší klientele a azylové infrastruktuře odborné texty a vykonávali u nás stáže. Nejvýraznější bylo patrně angažmá katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity.

VIII. Zaměstnanci SUZ a vzdělávání

a) zaměstnanci SUZ (k 31. 12. 2011)

Členění podle věku a pohlaví

Věk	Muži	Ženy	Celkem	%
Do 20 let	0	0	0	0
21-30	7	39	46	14,51
31-40	35	51	86	27,13
41-50	28	44	72	22,71
51-60	43	45	88	27,76
61 a více	17	8	25	7,89
Celkem	130	187	317	100
%	41	59	100	

Průměrný stav zaměstnanců	319
Průměrná hrubá mzda	22 259

Podle vykonávaných činností

		Pražské pracoviště	Centra na podporu integrace cizinců	Zařízení pro zajištění cizinců	Azylová zařízení	Celkem
Management		5	1	2	5	13
Péče o klienty	Činnosti metodické a koordinační	14	3	2	4	23
	Přímá obslužná činnost klientům	0	30	39	70	139
Technické a provozní činnosti		14	0	36	52	102
Ekonomické a administrativní činnosti		20	0	6	14	40
Celkem		53	34	85	145	317

Délka pracovního poměru

Doba trvání	Počet	%
do 5 let	182	57,41
do 10	71	22,39
do 15	42	13,25
do 20	21	6,62
nad 20	1	0,33

Pracovní poměry v roce 2011

Nástupy	31
Odchody	53

b) Vzdělávání zaměstnanců SUZ

Proces vzdělávání je zaměřen zejména na zaměstnance z azylových zařízení, zařízení pro zajištění cizinců a center na podporu integrace cizinců. Zvláštní pozornost je věnována kurzům pro zaměstnance, kteří přicházejí s klienty denně do osobního kontaktu. Odpovídající poměrná část vzdělávacích akcí je připravována pro zaměstnance na administrativních nebo obslužných pracovních pozicích.

Vzhledem k ekonomické situaci v prvním pololetí roku byly vzdělávací aktivity převážně realizovány v druhé polovině roku. Celkem se uskutečnilo 56 vzdělávacích akcí, kterých se zúčastnilo 234 zaměstnanců.

Nově nastupující zaměstnanci absolvovali během svého adaptačního procesu úvodní školení zabezpečené interním lektorským sborem SUZ. Dle svého profesního zařazení se zúčastňovali pracovních stáží v jiných azylových zařízeních a vybraných vzdělávacích aktivit, organizovaných za účelem udržování, obnovování a prohlubování svých kompetencí a odborných způsobilostí.

Ve spojení s interními vzdělávacími akcemi - workshopy se uskutečnila pracovní setkání zaměstnanců stejného profesního zařazení - pedagogů volného času, sociálních pracovníků, pracovníků sociální služby, zaměstnanců ekonomické služby a vychovatelů.

Techničtí pracovníci si své odborné znalosti průběžně doplňovali a zvyšovali účastí na předepsaných kurzech a školeních, zakončených osvědčením nebo prodloužením doby platnosti oprávnění k odborné činnosti. V jednotlivých zařízeních SUZ se pod vedením pověřených pracovníků uskutečňovala školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.

Členové středního a vrcholného managementu vybraných odborů SUZ si v roce 2011 mohli vybrat externí vzdělávací akci v souladu se svými manažerskými potřebami, na jejíž úhradu přispěla SUZ stanovenou částkou. Střední management na úrovni vedoucích oddělení absolvoval kurz Manažerské minimum se zaměřením na motivaci, řízení a vedení zaměstnanců. SUZ podporuje iniciativu zaměstnanců při udržování a rozšiřování jejich profesních i osobních kompetencí formou finanční spoluúčasti a poskytnutím pracovního volna k účasti na schválených externích vzdělávacích akcích.

Poznatky z hodnocení průběhu, zaměření a zejména z přínosu vzdělávacích akcí průběžně vyhodnocujeme a využíváme pro tvorbu Plánu vzdělávání na následující rok.

IX. Integrační azylová střediska – co to je?

SUZ provozuje 4 integrační azylová střediska – v Brně, České Lípě, Jaroměři a Ústí nad Labem. Tato střediska jsou určena osobám, kterým Česká republika udělila mezinárodní ochranu a mají napomáhat jejich integraci.

Hlavním účelem středisek je nabízet klientům dočasné ubytování před tím, než se jim podaří se osamostatnit. Jsou v nich v souladu se zákonem o azylu ubytovány dva typy klientů – osoby, kterým Česká republika udělila mezinárodní ochranu formou azylu, a nově osoby požívající doplňkové ochrany (dáno novelou zákona platnou od 1. 1. 2011). Azylanté mají po udělení této formy mezinárodní ochrany nárok na ubytování všichni, a to na dobu 18 měsíců (ve výjimečných případech 24 měsíců), osoby požívající doplňkové ochrany pouze v případě, že splňují podmínku danou zákonem o azylu - jde-li o rodiče nebo rodinu s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi nebo o cizince s vážným zdravotním postižením. Zákon dále stanoví, že tyto osoby mohou být v integračním azylovém středisku ubytovány nejdéle na dobu 3 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany.

S klienty je uzavřena ubytovací smlouva, svůj pobyt si hradí – výše úhrady je dána jejich spotřebou (obdobně jako u nájemního bydlení), velikostí bytové jednotky a dále hradí další běžné poplatky (např. svoz odpadu). Důležité je, aby si klienti zažili způsob, jakým se v České republice provádí úhrada za bydlení a služby.

SUZ poskytuje v těchto střediscích kromě ubytování i další služby jde zejména o asistenci a výuku českého jazyka. Výuka byla v roce 2011 zajišťována v rámci projektu Evropského uprchlického fondu – EUF 2010-27, prostředků z usnesení vlády č. 321 ze dne 3. května 2010 a z rozpočtu SUZ. Z těchto prostředků byla zajištěna výuka, materiály na výuku, pronájem učebny a hospitace.

Asistenci zajišťovali ve střediscích sociální pracovníci (v každém středisku působí jeden) a vycházela z potřeb a zkušeností jednotlivých klientů (odlišné potřeby má matka samoživitelka s nulovou vstupní znalostí češtiny, úplná rodina se dvěma malými dětmi a senior se zdravotními komplikacemi). Asistence spočívala především v pomoci s registrací na úřadech, zajištěním zdravotní péče, nástupem do škol, s hledáním bydlení a zaměstnání a samozřejmě při řešení mnoha dalších životních situací. Kromě sociálních pracovníků pomáhaly našim klientům i nevládní neziskové organizace působící v místě.

X. A co vlastně dělá pracovník v Integračním azylovém středisku?

Jmenuji se Petr a u SUZ působím desátým rokem na pozici sociálního pracovníka Integrovaného azylového střediska. Když jsem dostal na jedné pracovní poradě nabídku, abych stručně popsal svou práci, považoval jsem to za snadný úkol, který bude během pár minut vyřízen. Ale naopak jsem těch pár minut proseděl zamyšlen nad prázdným papírem a najednou nevěděl kde začít. Takže logicky od konce: Co je cílem mojí práce? A jak ji stručně charakterizovat? Je pestrá a cílem je všestranně zajištěný, nezávislý a spokojený klient, cizinec, uprchlík, říkejme mu třeba Omar, který musel z rozličných důvodů opustit rodnou zemi a začít znovu nový a důstojný život v neznámém, kulturně, jazykově i nábožensky zcela odlišném prostředí. A já jsem na jeho novém začátku jakýmsi pomocným průvodcem, který ho doprovází na jeho cestě za úspěšnou integrací a měl by ho k tomuto cíli dovést nebo se k němu aspoň co nejvíce přiblížit. Cíl jasný, cesta k němu často dlouhá a trnitá.

Od počátku musím mít na paměti několik věcí nebo dílčích cílů. Chci, aby Omar mohl žít v ČR důstojný život, aby byl zcela ekonomicky soběstačný a nezávislý na jakékoli pomoci, chci, aby zde byl legálně zaměstnán, nejlépe ve svém oboru a dle svého vzdělání. Dále chci, aby se zde domluvil česky, aby zde jeho děti mohly vystudovat a získat vzdělání a nakonec chci, aby celá Omarova rodina žila spokojeně ve slušném bytě a v místě, které si sami vyberou a mohli tak být pro naši zemi přínosem. Nutno zmínit, že Omarova rodina patří k úspěšným žadatelům o mezinárodní ochranu, která se ke mně do IAS dostane po různě dlouhém pobytu v některém z pobytových středisek a následném udělení mezinárodní ochrany a k dosažení našeho cíle máme společně 18 měsíců, což je doba, po kterou mohou být naši klienti ubytováni v IAS.

Takže první krok mé práce s Omarem je ubytovat jeho rodinu v jednom ze samostatných bytů IAS, sepsat a podepsat ubytovací smlouvu, seznámit ho s novým prostředím, s jeho právy a povinnostmi, seznámit ho v jeho rodném jazyce se základními právními předpisy v oblastech, které se ho bezprostředně týkají, jako je sociální systém, zdravotnictví, školství a vzdělávání, zaměstnanosti, bytové politiky apod. Vzhledem k tomu, že Omar zatím nemá práci, je třeba ho naučit, jak se zaevidovat na úřadu práce, kde požádat o dávky sociální péče, kterak vyřídit kartu zdravotního pojištění, kdy požádat na OAMP o vystavení biometrického průkazu totožnosti a cestovního pasu, co s přihlášením dětí do školy nebo vůbec poučit jeho rodinu o možnostech místa - kde jsou obchody, služby a všechny potřebné úřady a instituce.

Musím jim také asistovat při shánění potřebné lékařské péče a registrování u dětského a praktického lékaře, zubaře, gynekologa, psychologa nebo psychiatra a dalších specialistů dle potřeby. Zpravidla během prvního týdne pobytu v IAS již klienti zahajují kurz českého jazyka. Každý klient má v rámci Státního integračního programu nárok na 400 hodin bezplatné výuky, která denně probíhá přímo ve středisku a každý v rámci skupinového nebo individuálního kurzu studuje jazyk až 2 hodiny denně. Během prvního měsíce pobytu také s klienty sestavujeme tzv. individuální integrační plán. Klient nejprve vyplní podrobný dotazník, ve kterém zjišťuji jeho vzdělání, jazykové znalosti, profesi a pracovní zkušenosti, přání a plány jeho budoucí integrace v ČR a na jeho základě sestavíme plán, kde si klient sám stanoví své cíle a priority v oblastech vzdělání, zaměstnanosti, bydlení apod. a následně pak máme pravidelné evaluační schůzky, kde vzájemně hodnotíme pokroky při jeho naplňování.

Klientům dále poskytuji sociální pomoc a asistenci v dalších oblastech praktického života jako je např. nostrifikace dokladů o vzdělání, právní, překladatelské a tlumočnické služby, výměny řidičských průkazů, rekvalifikačních kurzů a další. Úzce také spolupracuji s několika nestátními neziskovými organizacemi, které se zabývají integrací azylantů a poskytují našim klientům sociální, právní a jinou pomoc a asistenci. Důležitou finální fází mé práce s klientem je hledání, vytipování a jeho následné stěhování do vhodného bytu, nejlépe v místě, kde má klient zaměstnání, přátele, příbuzné, komunitu, potřebnou lékařskou péči nebo jiné vazby.

V rámci zmiňovaného integračního programu se snažím klientům pomoci při hledání integračního bytu v takové variantě, jež jim garantuje státní finanční dotaci na úhradu čistého měsíčního nájemného až po dobu osmi let. Jedná se tak o komunikaci a kontakty s majiteli bytů, realitními kancelářemi, městskými úřady a magistráty, prohlídky bytů, kontroly nájemních smluv, spolupráci s příslušným pracovištěm ministerstva vnitra v Praze, které se na tomto programu podílí, následné zajištění přestěhování klientů, pomoc při vybavování bytů nábytkem a v případě potřeby předání klienta do péče spolupracující nestátní neziskové organizace, která mu pomůže zajistit vše potřebné v místě nového pobytu.

To je v hrubých rysech základ mé přímé sociální práce s klientem.

Souběžně s ní existuje další část práce tzv. technicko-administrativní, která obnáší zajištění a dohled nad bezproblémovým chodem celého střediska ve spolupráci se spádovým střediskem nebo zařízením, které nám zajišťuje technické zázemí, podporu a opravy. Dále musím pravidelně jednou měsíčně odepisovat stavy elektroměrů, vodoměrů a plynoměru, vypočítat a inkasovat od klientů měsíční nájemné za pobyt a služby ve středisku a odvádět vybrané finance do spádového zařízení, které spravuje náš rozpočet.

Také koordinuji výuku českého jazyka, objednávám u poskytovatele kurzu výuku pro jednotlivé klienty, kontroluji docházku, výkazy výuky a fakturace za odučené hodiny. Každému klientovi také vedu osobní sociální spis, kde se eviduje celková sociální anamnéza, postup práce, veškeré změny, úspěchy a problémy a také zasílám na centrálu SUZ pravidelná měsíční hlášení za jednotlivé klienty, kde se také eviduje postup a pokroky sociální práce s klientem.

Jak jsem zmínil v úvodu, moje práce je velmi pestrá a člověka málokdy nudí. Omarova rodina byl samozřejmě modelový příklad. Práce s každým klientem je však jiná a individuální v závislosti na jeho jazykové vybavenosti, motivaci, samostatnosti, zdravotním stavu apod. Tato práce mě baví, protože je smysluplná a když se mi každý rok podaří zaplnit mapu ČR několika pomyslnými špendlíky, z nichž každý představuje úspěšně integrovanou a umístěnou rodinu, pak mně pohled na tuto mapu přináší uspokojení a dobrý pocit.

XI. A na závěr – jak jsme hospodařili?

V roce 2011 jsme vynaložili na zabezpečení svých činností finanční prostředky v celkové výši 273 832 tis. Kč. Tato částka zahrnuje provozní výdaje (ostatní běžné výdaje, mzdové výdaje a Fond kulturních a sociálních potřeb) a investiční výdaje a prostředky vynaložené na realizaci projektů spolufinancovaných z prostředků EU, včetně nároků z nespotřebovaných výdajů a ostatních účelových prostředků.

Výdaje celkem (v tis. Kč)

	Běžný chod	Projekty EU		Celkem
		SUZ	EU	
Provozní výdaje (BV, mzdy a FKSP)	249 883	3 674	19 457	273 014
Výdaje programového financování	818	0	0	818
Celkem	250 701	3 674	19 457	273 832

V rámci jediné realizované investiční akce bylo v souladu s investičním záměrem pořízeno 6 ks kopírovacích strojů. Stroje byly dodány a zprovozněny na pracovištích Odboru azylové a migrační politiky (1 ks Oddělení pobytu OAMP MV Chomutov; 1 ks Oddělení pobytu Ústí nad Labem; 4 ks Rozhodovací pracoviště OAMP MV Praha Ruzyně).

V roce 2011 byly realizovány celkem 4 projekty spolufinancované z fondů EU, na které bylo celkem vynaloženo 23 130 765,81 Kč, v tom 19 456 710,10 Kč z prostředků EU a 3 674 055,71 Kč z prostředků SUZ. Prostředky byly konkrétně vynaloženy v tomto členění

Projekty spolufinancované z EUF a EIF (v tis. Kč)

Označení a název projektu - provozní výdaje	Podíl financování z prostředků EU	Podíl financování z rozpočtu SUZ	Celkem skutečnost
EUF 2010-26 Zkvalitnění ubytovacích služeb pro žadatele prostřednictvím poskytování psychosociální pomoci	228 000,00 Kč	76 000,00 Kč	304 000,00 Kč
EUF	600 000,00 Kč	200 000,00 Kč	800 000,00 Kč
2010 -27 Výuka českého jazyka pro osoby, kterým byla udělena mezinárodní ochrana, ubytované v IAS SUZ			
EUF 2010-28 Aktivní volný čas	698 411,00 Kč	232 867,00 Kč	931 278,00 Kč
EIF 2010 -17	17 930 299,10 Kč	3 165 188,71 Kč	21 095 487,81 Kč
Provoz Center na podporu integrace cizinců V.			
Celkem	19 456 710,10 Kč	3 674 055,71 Kč	23 130 765,81 Kč

V rámci neinvestičních transferů krajům a obcím jsme vyplatili v roce 2011 příspěvek obcím (na základě § 84 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) na úhradu nákladů obce vynaložených v souvislosti s azylovým zařízením na jejím území, a to v celkové výši 1 296 tis. Kč.

